

Nur Nağme

– Nuray AYHAN · 07 Nisan 2015

Henüz uyanmamıştı leblerim uyku mahmuru
Gecenin nefesi sinmiş busen olmasa
Sabahı fark edemezdi gözlerim

Ey k/af dağında ki Anka kuşu söyle sana kim yemle su verir
O gönül okşayan sözlerin kulluğun cevrinde erir de cefayı sefa bilir.

Söyle benim serkeş gönlüm, sana ne kim abid, kim zahit sordular mı sen kendi derdine bak! Ayık
gezdiğin mi var aşk meclisinde
Sarhoş lisanını kim lütuf sanır?

Cennet bakışlarında huzur bulan sefalara açılır kirpikler
Koç burcuna akan hallerini unutmadı gözlerim

Ey gönül hangi mezhebe girdin ki; şairlik taslarsın helal mi haram mı bilmeden fetva dizersin zülfün
tellerine.

Yıkılır enginlerime yağın düşler
Haydutlar basar gecelerimi

Ey sevgili; Sevgiden anlamıyorsun, vefasızsın! Ehli nazar olsaydın Zühre gözlerinde cenneti sunan
sevgiliyi gözden çıkarmazdın.

Aşk gamını çeken bilir ancak hangi lisandan okursan oku tekrar edilen bir hikâvedir.

Ey sevgili cem-i cihannümadır gözlerin âlemi seyret dalmışım.
Sakiye ne hacet sarhoş olduğum gözlerinden doldurmuşum kadehimi

Söyle yoksul gönlüm; gülistan senin neyine bu harap dünyada bir avuç toprak değil mi mülkün? Aşk
meclisinde mum yakmakta nedir sevgilinin ay yüzü aydınlığa kâfidir

Nuray AYHAN...